

Generaler og et fra Chefen for Generalstaben. Fælles for de to Forslag var en Angivelse af Hærens Størrelse til 5 Divisioner. Der var naturligvis ved Udarbejdelsen af disse Forslag kun taget rent militære Hensyn, det var Sagkundskabens Svar paa det Spørgsmaal: hvor stor maa Hæren være, naar den skal være betryggende for Landet, naar den altsaa skal være i Stand til at imødegaa de Færer, som under Hensyn til de udenrigspolitiske Forhold vil kunne true Landet? Jeg mener, at det var et korrekt Svar, thi spørger man den militære Sagkundskab, saa ønsker man dog ikke at faa et Svar, der er dikteret af finansielle Betragtninger eller af andre politiske Hensyn, som de militære ikke er de rette Dommere over. Det maa derefter blive Lovgivningsmagtens Sag at tage alle de andre Hensyn, der bør tages ved denne Sags Løsning, og da navnlig fastsætte Ordningens finansielle Rammer, thi det er Lovgivningsmagten, der skal bære Ansvaret, og ikke den militære Sagkundskab. Men naar Hærens Omfang i sine store Træk er bestemt, bør det være Sagkundskabens, der faar den største Indflydelse paa selve Organisationen. Og saaledes er det ogsaa gaaet her. Efter at de sagkyndige havde indsendt deres Forslag til Militærkommissionen, lod de forskellige politiske Partier udarbejde Forslag til Forsvarsordninger i Overensstemmelse med deres Anskuelser om Sagen. Derefter henvendte man sig atter til de nævnte Generaler og udbad sig deres Meninger om disse Forslag. Nu stod Sagkundskaben altsaa overfor den Opgave at skulle vejlede de politiske Partier med Hensyn til, hvilken Værdi der kunde tillægges de forskellige Forslag — jeg mener naturligvis militær Værdi. Denne Opgave løste Generalerne paa loyal Maade. De optraadte i fuld Enighed, de sagde ikke, at da intet af Forslagene bød det, som de havde forlangt i deres Forslag, var de alle ubrugelige, nej, de gennemgik Forslagene, gav en grundig Bedømmelse af dem, omtalte deres militære Fordele og Mangler, paaviste, paa hvilke Punkter de opfyldte de militære Krav, og angav, paa hvilke andre Punkter de gik under det Laymaal,

som man maatte anse for absolut nødvendigt, for at Ordningen skulde kunne kaldes brugbar. Altsaa, Sagkundskaben optraadte her som loyal Raadgiver for de politiske Partier.

Vil man nu bedømme det her foreliggende Forslags militære Værdi, maa man derfor se paa den Bedømmelse, som de sagkyndige har givet det Forslag, som var fremsat af Regeringspartiet, og som jo var det, der blev forelagt af Regeringen i det andet høje Ting, og saa maa man se, i hvilken Grad der er taget Hensyn til de sagkyndiges Meninger. Saavel i Venstres som i de Konservatives Forslag er de Hovedlinier fulgt, som var angivet i de kommanderende Generalers Forslag, nemlig i Principet at holde sig til det bestaaende, hvor dette har vist sig godt, fordi Tiden ikke er inde til radikale Forandringer, dernæst at rette de Mangler, som den bestaaende Ordning har vist sig at have, samt at foretage de Forandringer, som Verdenskrigens Erfaringer har anvist, og endelig at gaa til Indskrænkninger paa de Omraader, hvor saadanne synes mulige og forsvarlige. Generalerne udtaler ogsaa, at Grundlaget i Venstres Forslag i organisatorisk Henseende er det rette. De fremhæver, at Forslaget med Hensyn til Udstyring med Artilleri nærmer sig de moderne Krav og er nogenlunde forsvarligt, at der er sørget for de under Nutidens Krigsførelse uundværlige Maskingeværer, om end i beskedent Antal, og at der er sørget for Artilleriets Supplering med svært Feltskyts. Men de tilføjer, at samtidig hermed frembyder Forslaget forskellige iøjnefaldende Mangler.

Den første Mangel, de omtaler, er, at Hærens samlede Styrke er for lille. Paa Sjælland har Forslaget kun 2 Regimenter Fodfolk à 4 Batailloner samt Garden og hertil 3 Maskingeværkompagnier og 15 Batterier Artilleri. Da Færer kan true Sjælland saavel paa Vest- som paa Østkysten, maa de 2 Regimenter fordeles med 1 paa hvert Sted. Men saa har man kun som Reserve Garden, der tillige skal være Besætning i København og skal kunne bevogte Kommunikationsmidlerne. Man vil altsaa til Modstand mod Landgang paa et Sted af Sjællands Kyst kun raade over 1 Regiment Fodfolk med 1 Maskingevær-